

EL SENYOR

D. Bonaventura Blay y Milá

morí cristianament a Barcelona, el dia 31 de Jener últim, a la edat de 54 anys

E. P. B.

Els seus afflits esposa, fill, entenada, pare, mare política, germá, nebots y demés parents y les rahons socials "Vichy Catalán Sociedad anònima", de Barcelona, y "Marimón, Bosch y Comp.", de Santiago de Cuba, Guantánamo y Manzanillo, al comunicar als seus amics y coneguts tan irreparable pèrdua, els hi supliquen no deixin de tenirlo present en les seues oracions.

Història d'una farsa

En la seva edició del 18 de Desembre últim, l'*Eco* de En Julià dava un cop teatral. D' ampl'ample de la primera plana, en grosses lletres escrigué pomposament: HISTORIA DE UN LAUDO. Després seguien prop de vuit columnes, insertant documents relatius al famós deute que l' famós ex-Secretari té ab el Municipi; bombezant al gran patriota (sic) D. Buenaventura Julià y Masó, y comentant els referits documents ab tan insigne mala fé, que inútilment es dessimulava la honorable y patriótica procedència d' aquell kilométric centpeus. Després... després el suposat *laudo* no apareixia en loch, prò'l candorós lector ja estava trastocat per la insulsa prosa julianera.

Aleshores no considerarem del cas parlar distingudament del tendencios escrit: advertirem, sí, a nosaltres lectors, que'n parleríem en època oportuna. Y aquesta oportunitat ens sembla arribada ja, ara que pera'l 15 d' aquest mes està anunciada la vista del recurs contencios interposat per l' ex-Secretari Julià contra la providència del Governador Civil declarantlo ben apremiat per l' Ajuntament com a deutor a fondos municipals. En vigiliies de la citada vista, y en vigiliies, quasi també, de les eleccions de Diputats Provincials en nostre Districte, En Julià sovintjeja les visites a certs prohoms polítics influents y posa cara de Pascues. Indiscretes veus volants sien a l'aire'ls noms d' En Sagnier, de l'Oms, d'En Sostres y d'altres personatges, y es fan auguris favorables a les pretensions d' En Julià, creyent en sortilegis de la política. Els maliciós coneixen l' adaptabilitat pasmosa del nostre heroe: saven qu' es republicà solista devant d' En Sol y Ortega; radical, enfront d' En Rubaudonadeu; esquerrià, prop d' En Miró; unionista, ab En Nougués; regionalista, parlant ab En Rusiñol; liberal demòcrata, departint ab En Sostres; conservador, dirigintse an En Sagnier; juliolista, afalant als expresos pels successors de Juliol, y admirador del Comitè de Defensa Social, fent la cara-cara an els conferenciants del *Cursillo de Ilustración Popular*. Y els qui reconeixen tan rares com poch envejables aptituds en l'honorables, no es estrany que s' intranquillisin.

Però nosaltres esperém confiats el fallo del Tribunal de lo Contencios: per demunt de les impures de la política, tenim fé, encara, en la Justicia.

* *

Estava finint el periode de prova del recurs contencios-administratiu interposat per l'ex Secretari Julià contra una providència del Governador Civil,—el consens Ossorio,—per la qual foren desestimades les reclamacions del mentat Julià contra 'ls acorts del Ajuntament en virtut dels quals se li seguï procediment d' apremi en concepte de deutor a fondos municipals. El deute procedia de quan En Julià, al ser destituit de son empleu de Secretari Municipal en mèrits d' un expedient en que 's constataren abrumadors càrrecs, resultà alcansat ab importants sumes qu' indegudament hi via cobrat y retengut en son poder.

L' Ajuntament, per unanimitat, — contribuint an aquesta unanimitat el juliolista Llauradó—acordà personar-se en judici, y al efecte autorisà a la Presidència y al Síndic pera nombrar advocat y procurador que representessin al Municipi en el pleit.

L' acort adoptat per la Corporació Municipal en defensa dels interessos que administra, desconcertà an En Julià y a la seva gent. An ells els convenia qu' l' Ajuntament dormís, y al savorlo ben despert y executant actes de gelós administrador s' exasperaren com l' ilús que, tot d' una, veu su gozo en un pozo. Els amichs de l' ex-Secretari afinaren l' enginy pera salvar al Cap de colla: En Mitjans cridà mes que de costum en el Consistori; En Llauradó es desmentí a sí mateix en ares del *Senyor*; D. Pepe portà a sessió, desfigurantles indelicadament, certes converses de que pensava treure'n partit; l'*Eco* d' En Julià refermà ses grolleres campanyes de difamació contra 'ls Regidors de la majoria, y els conciliabuls julianers es multiplicaren.

D' un d' aquets conciliabuls degué sortirne una idea iluminosa. Podia ser de bons resultats que un parell de parlamentaris aixequessin bandera blanca y procuressin concertar la pau. Dos abnegats, dos diplomàtics, els Srs. Rossendo Mestre y Joseph Robert y Coral, es destacaren del camp julianista y prenen el mot «conciliació» per sart y senya van posarse a fer de pacificadors. Primer a l' Arcalde. D. Pere Carbonell Mestre: després an els Regidors D. Lluís de Dalmau, D. Joseph Parera, D. Francisco III y don Sebastián Carbonell, a tots visitaren, afables y corteses, repartint copets a l' espalda y somirures amicals...

El discurs, invariablement, era sempre l' meteix. «Es una llàstima y una vergonya l' espectacle que 's dona en nostra estimada vila: aquets odys africans, aquestes lluites enconades porten camí de perpetuarse, anant de pares a fills com una trista herència: és precis que aixó acabi y tots plegats no més volguem recordarnos de que som sitgetants, travallant units pera la major prosperitat y el major bé de Sitges». La resposta, invariablement també, era la mateixa sempre, y consistí en unes paraules d' assentiment «¿Qui no la vol la pau de Sitges?... ¿qui no la vol, llevat dels seus empedernits perturbadors? Feu que 's professionals de la calumnia callin y la tranquilitat renixerà.» Els parlamentaris avensaven un pas més. «Si; convé apagar els focs per una y altra banda, y precisament per aixó nosaltres, independents, neutrals, animats tan sòls per l'amor an aquesta perla

mediterrània qu' ha sigut nostre bressol, espontàniament ens hem proposat restablir la pau necessaria a son progrés. — Conformitat dels interpellats.—En aquest punt ja, els diplomàtics passaven a concretar sos propòsits: per ells la pau de Sitges depenia d' una liquidació ab l' ex-Secretari Julià, y pregaven an els visitats que 's disposessin a solucionar l' assumpte. Cada hu contestava en semblants termes: «que se sentia animat dels millors desitjos... que en quant estés a sa mà s' esforsaria en facilitar la pacificació... que, no obstant, creya poch factible la conciliació desde l' moment què la pau de Sitges no depén d' unes quantes pessetes més o menos a la caixa municipal, sino de que 's rectifiquin les conductes indignes dels qui no saven resignar-se a prescindir de la mentida y de la infamia pera ses campanyes.., que de totes maneres examinaríen la qüestió y obrarien en consecuencia...»

Els *espontanis mediadors* insistien en que importava anar a la liquidació, pero deixar solucionat el que anomenaven principal aspecte de la lluita local, y demandaren dades an els Regidors a qui havien visitat, compulsantlos ab els que 's facilitava En Julià. Al cap d' un temps, els Srs. Mestre y Robert Coral suscrivíen un escrit en que proposaven varis acorts, entre'ls que hi figurava'l següent: «*Obligarse ambas partes y (Julià y Ajuntament) mediante la aprobación definitiva de estos extremos, renunciará seguir el recurso Contencioso Administrativo que se tramita ante el Tribunal provincial, por medio de un escrito autorizado por los señores abogados y procuradores de los litigantes*» — S' havia arrivat a descubrir la finalitat de les negociacions: no s' tendia a altra cosa que a «RENUNCIAR A SEGUIR EL RECURSO CONTENCIOSO ADMINISTRATIVO» en el que 's veia no tenia gaire confiança en Julià, desde que l' Ajuntament resolgué personarshi.

* *

A l' escrit dels parlamentaris, hi anava unida una liquidació projectada pels mateixos. En aquesta liquidació es presentava a l' ex-Secretari Julià com un complicito del Municipi, és dir: es pretendia que eren compensacions lícites les retencions indegudes en virtut de les quals quedà alcansat En Julià al ser destituit del càrrec de Secretari. De passar aquest ardit diplomàtic, la rehabilitació del funcionari destituit per poch escrupulós era un fet, y hauria quedat reduïda a pura llegenda la formidable accusació dels qui 'l separaren de la Secretaría Municipal.

Però no és això sol; sino que 'ls *imparcials*, els *independents*, els *neutrals*, els *espontanis mediadors*, sense base sólida en que apoyar-se declaraven ser INDOUBTABLE lo que 'ls afirmava En Julià y negaven els Regidors de la majoria trayentlo dels llibres de actes o d' altres documents oficials. Els inexperts diplomàtics quedaven traïts per uns mots ingenuament julianistes...

En Julià contestà a sos bons amichs, ab data 27 de Agost, la proposició y liquidació d' aquells, de 30 de Juliol, y, com és natural, acceptà «en todos sus detalles» lo que anomenà *laudo*. Els Regidors a qui 's dirigiren els parlamentaris no feren esperar tant la resposta, puig desseguida manifestaren an els senyors Mestre y Robert Coral, de paraula, que era inadmissible sa parcial proposta.

Els *espontanis mediadors* no se'n acontentaven de la contesta verbal, y no pararen de demanarla escrita. Tant y tant porfiaren, que, per fi, a 7 de Desembre de 1910, els requerits enviraren a sos comunicants un escrit breu y contundent, exposant sense rodeigs el perquè no podien acceptar la liquidació ni l' dictamen dels *espontanis mediadors*. Deya així:

«Los infraseritos, Pedro Carbonell Mestre, Luis de Dalmau y de Querol, Jose Parera Ingla, Francisco III Altés y Sebastián Carbonell Soler, Concejales de Ilmo. Ayuntamiento de esta villa de Sitges, enterados del *Informe* que los señores don Rosendo Mestre Mestre y don José Robert Coral les presentaron, con fecha 30 de Julio del presente año, proponiendo ciertas bases para liquidar los créditos que el Municipio tiene contra el ex-Secretario Don Buenaventura Julià Masó y los que éste tiene contra el Municipio, después de estudiar detenidamente el escrito de los nombrados Sres. Mestre y Robert y la *Liquidación* por los mismos practicada, no menos que os antecedentes pertinentes, declaran:

1.º Que en ningún modo pueden estar conformes los suscritos con la afirmación que D. Rosendo Mestre y D. José Robert consignan, de que «resulta indudable» que D. Buenaventura Julià tiene satisfechas tres cuentas por cloacas, en junto ascendentes a 673'50 pesetas, y otras ocho cuentas por diferentes conceptos de importe en junto 351'60 pesetas, ni pueden admitir que dichas cuentas figuren en la liquidación, toda vez que no se hallan reconocidas por el Ayuntamiento;

2.º Que por idénticas razones, tampoco les es dado a los que suscriben conformarse con la opinión de los Sres. Robert y Mestre de que es razonable el abono de 100 pesetas a Don Buenaventura Julià Masó, á pesar de que éste afirme tenerlas anticipadas al recaudador D. Enrique Molina á cuenta de 300 pesetas que se asignaron al mencionado Sr. Molina en sesión municipal de 31 Diciembre de 1903;

3.º Que por igual motivo les es imposible considerar justo el abono de 38'79 pesetas a D. Buenaventura Julià Masó, no obstante la manifestación del mismo, según los repetidos señores Mestre y Robert de haberla adelantado;

4.º Que D. Rosendo Mestre y D. José Robert dan un valor excesivo á lo que es *sobreseimiento* de una

causa al considerarlo más importante que un «falló absolutorio», por lo cual los suscritos han de expresar su discrepancia del criterio que los indicados señores fundamentan en aquel falso concepto jurídico, y en consecuencia los contestantes no tienen más que repetir, acerca de la cuestión que los señores Robert y Mestre plantean bajo el epígrafe «Intereses de Propios» lo que en sesión de 28 de Febrero de 1907 resolvieron la Junta Municipal de Vocales Asociados y es lo siguiente, á saber: «Que el anticipo de las mil pesetas que el reclamante pretende se le reconozca á su favor para aceptar él en cambio el débito de 642'62 pesetas por intereses de Propios, sólo existe en la imaginación del recurrente, porque de las actas del Ayuntamiento, examinadas una por una desde que por primera vez se habla en ellas de la lámina de la 3.ª parte del 80 por 100 de Propios y del expediente de moratorias según la ley de 16 de Abril de 1895, no aparece el mas leve vestigio de que el Sr. Julià anticipase dichas 100 pesetas para los gastos del referido expediente ni el mas pequeño indicio del que pueda deducirse que el Ayuntamiento le autorizó para reembolsarse dicho anticipo con los intereses de la lámina de Propios; pero que, en cambio, es positivamente cierto que el Sr. Julià adeuda al Municipio las 642'62 pesetas procedentes de dichos intereses porque existen recibos firmados de su puño y letra acreditando el percibo de la expresa suma; por cujos motivos el Ayuntamiento denunció el hecho criminoso á los Tribunales de justicia y si estos no han castigado al Sr. Julià, no por ello queda borrado de la ley municipal el artículo 108 cuyo precepto claro y categórico declara que ningún acuerdo, que no conste explícita y terminantemente en el acta de la sesión á que se refiere, tendrá valor alguno; siendo, además, muy extraño que un hombre que se dice licenciado en ambos derechos y que ha manejado la ley municipal durante más de veinte años en la Secretaría de este Ayuntamiento, se atreva á decir que su anticipo de mil pesetas ha quedado justificado sólo porque así lo han declararon sus amigos ante los Tribunales, sabiendo como debe saber que el mencionado artículo 108 de la ley municipal impide se conceda valor alguno á los acuerdos que no constan en el acta de la sesión á que se refieren; acuerdo que de haber existido hubiera constado en acta, sin duda alguna, porque, precisamente el reclamante redactaba las del Ayuntamiento á su entera satisfacció;

5.º Que, seguid que se consigna en el acta de la sesión celebrada por la Junta Municipal de Vocales Asociados en 22 de Octubre de 1906, «con respecto á los talones de contribución no consta en actas municipales que el reclamante los haya satisfecho»;

6.º Que el Ayuntamiento no tiene que practicar liquidación alguna con el que fué su Secretario, por cobros y pagos anteriores á 1904, porque el Ayuntamiento tiene ya declarado lo que acredita el Sr. Julià y si este entiende que acredita del Municipio debe probarlo ó hacer efectivos sus derechos por los medios que las leyes le otorguen, conforme declaró el Consistorio en sesión de 31 de Diciembre de 1907.

Sitges, 7 de Diciembre de 1910.—Pedro Carbonell, Luis de Dalmau, José Parera, Sebastián Carbonell y Francisco III.»

La diplomacia dels Srs. Mestre y Robert Coral es ressentia d'inhàbil y ab el fracàs s'esvai per complet. Els dos parlamentaris, que a tot trànxit volien imposar la pau a Sitges a expensas del Municipi, despitats y escassament correctes, enviaren una nova comunicació an els senyors «D. P. Carbonell, L. de Dalmau, S. Carbonell, José Parera y Francisco III», dirigintlos frases tan molestes y gratuitas com aquesta: «*La acitud de ustedes, hoy muy distinta de la de ayer, nos da pena, porque la interpretamos como falta de espíritu de independencia individual en los cargos que ejercen, lo cual nos inspira serios temores para el porvenir de nuestra villa.*—Tot perquè s' atenien a lo acordat per l' Ajuntament y Junta Municipal de Vocals Asociats en repetides ocasions!—

A dita comunicació-hi ajuntaven copia d'altra endressada an En Julià, an el qual prodigaven alabances y merèces per haver acceptat son dictamen, a la vegada que també 's permetien alusions despectives pe'ls senyors que no havien estimat convenient accedir a ses desballades proposicions. Els referits Srs. Regidors ja ni 's prengueren la molestia de rebutjar els conceptes mortificants dels fracassats diplomàtics, considerant que l' silenci ès a voltes més eloquent que tots els discursos.

* *

Pobre importuno saca mendrugo, y els *espontanis mediadors* obtingueren, com a fruit de ses tossudes gestions, la raonada negativa que hem transcrit. Però en Julià, que ja hi contava, aprofità bellament tots els papers de la fracassada negociació diplomàtica, y el seu *Eco* 's publicà adornats de comentaris saborosos en els quals se tergiversen fets, es menyspreua a respectables patricis y es converteix en «*acreedor de este Municipio*» al deutor de fondos municipals y Secretari destitut Bonaventura Julià Masó, del qui graciosament s' escriu «que ha probado en todas ocasiones que no tiene el alma metalizada».

L' *Eco* d' En Julià a dretes comet la heretgia jurídica d' anomenar LAUDO al dictamen emès pe'ls dos diplomàtics a qui ningú revestí de facultats arbitrales. Mes, aquesta mena de heretgies son habituals en les

hosts julianistes: en el propi dictamen s' hi llegeix «Esta partida fue denunciada, considerando el hecho penal, por el Ayuntamiento; pero se justificó documentalmente, recayendo *lo que podríamos decir un fallo absolutorio*, MAS AUN QUE ESTO, EL SOBRESEIMIENTO DE LA CAUSA»(!) —No és extrany donchs que tant En Julià com els Srs. Mestre y Robert Coral, passant de la heretgia jurídica a la befa de la ley, busquin, com eis últims consignen en son darrer escrit, «LA FORMULA NO EN LOS MOLDES DE LA LEY CRUDA Y DESCONSIDERADA» sino en componendes y pastaleigs que apellen «lógica y conciencia de los hechos.»

El desafecto a la lley será tan julianista com vulguin, però dista molt de ser indici de posseir la rahó y de Amar la Justicia, per més que d' això fassin gala els subtils protagonistes de qualsevol divertida farsa.

Les Germàndats en 1910

Sant Joseph

Sobrant de 1909 y recaudat durant l' any .	2.777'98
Per subsidis als malaits y altres gastos .	2.016'45
Existencia en efectiu .	758'53
En valors depositats .	3.035'60
Capital social .	3.794'13

Junta Directiva y Consultiva para 1911

Directiva —President, Antón Cusiné Jás, Vice-president, Pere Curtiada Vilanova; Tresorer, Joseph Fontanals Soler; Secretari, Antón Clará Busquets; Vice-secretari, Magí III Altés; y Vocals Joseph Rallo Balaguer, Pau Lluís Batlló, Joseph Rigol Robert y Antoní Freixas y Francolí.

Consultiva.—Joseph Carbonell Company, Manel Rosell Carbonell; Pere Mirabent Soler, Joseph Camps Fals, Antón Milà Planas, Antón Bielsa Sanahuja, Josep Ravantós Capdet y Sebastià Curtiada Vilanova.

Número de associats, 184.

Sant Bartomeu

Sobrant de 1909 y recaudat durant l' any .	2.100'66
Per subsidis als malaits y altres gastos .	1.085'30
Bdnefici obtingut durant l' any .	1.015'39
En valors depositats .	900'00
Capital social .	1.915'39

Junta Directiva para 1911

President, D. Salvador Picas Garrós; Tresorer, D. Joseph Puig Junyent; Secretari, D. Manel Pascual Albà, y Vocals enfermers, D. Andreu Raventós, don Pere Camps, D. Joan Ciré, D. Joan Pascual, D. Manel Matas y D. Pere Termes.

Número de associats, 116.

Santa Tecla

Sobrant de 1909 y recaudat durant l' any .	3.496'83
Per subsidis als malaits y altres gastos .	762'00
En efectiu .	2.734'83
En valors depositats .	3.000'00
Capital social .	5.734'83

Junta directiva para 1911

Presidenta, D. Josefa Girona de Torrents; Tresorera, D. Antonia Puig Junyent; Secretaria, D. Antonia Gorgas Suñé; y Vocals enfermeres, D. Teresa Portas Vidal, D. Carme Vergés de Soler, D. Teresa Camps de Carbonell, D. Angela Magrans de Ferret, D. Dolors Llopis de Carbonell y D. Carme Raventós de Rigual.

Número de associats, 93.

La Fraternitat

Sobrant de 1909 y recaudat durant l' any .	4.597'22
Subsidis als malaits, compra de valors y altres gastos .	3.034'25
En efectiu .	1.563'47
Valor nominal dels papers depositats .	12.400'00
Capital social .	13.963'47

Junta Directiva y Consultiva para 1911

Directiva.—Secretari, Cristófol Rubirosa Mirabent; Tesorer, Bonaventura Julià Laporta; Vocals, Julià Planas Vendrell, Joseph Poch Pascual; Baldomer Serra Vivo, Joseph Almirall Compta, Joseph Parera Ferrer, Antón Hill Sabater y Joseph Planas Carbonell.

Consultiva.—Primer Electe, Marià Milà Hill; Joan Mitjans Julià; Magí Pascual Baqués; Joan Bartés Bota; Jaume Almirall Compta; Rossend Bertrán Sardà; Salvador Magrans Magrans; y Joan Ciré Téclias.

Número de associats, 249.

*

Les societats de socorros mútuos al comensar el any formen un capital de 25.407'82 y el nombre de associats és el de 642.

El naufragio de les Covetes

Al matí del passat diumenge, alguns mariners de aquí que s' personaren en el dipòsit del Cementiri hont es troava exposat el cadàvre del pescador que el dia anterior la mar havia escupit a la platxa entre la Riera y les Covetes, regoneixeren en l' interfecte a un seu company de Badalona anomenat Joan Grau Canals y conegut de motiu per «Passa-agüyes».

Transmessa per les autoritats d'aquí tan trista nova a les de aquella industrial ciutat, a la tarda arribaren a la nostra vila el primer Teniente d' Arcalde de aquell Ajuntament D. Llorenç Monés Costa y alguns familiars y amics del infeliç naufragio, els quais identificaren el cadàvre, desenrotllantse al trovar-se en presència del mateix les emocionants y corprendedores escenes que ja són de suposar.

De retorn del Cementiri, els arribats de Badalona, acompañats de l' Arcalde de nostra vila, es trasladaren a la Casa Consistorial, y allí van determinar que a l' endemà es verifiqués ceremonialment l' enterrament del naufragio, per assistir a qual funerària acte retornarien de Badalona els presents acompañats d'altres familiars y amics del difunt.

Al endemà, donchs, en el tren d' un quart de tres de la tarda, arribaren de la esmentada ciutat el referit Sr. Teniente d' Arcalde junt ab dos altres representants de aquell Ajuntament y varis companys del desgraciat marinier, més alguns individus de la família d'aquest, entre els quals hi figuraven un seu germà anomenat Joseph (i) Titus y un seu cosí que porta per nom Pere Grau Rosell y qu' és el President de la Societat de Patrons Pescadors de Badalona.

Traslladats a la Casa de la Vila, a les tres s' hi organisa una comitiva que va dirigir-se envers a la Iglesia y desde allí, precedida per l' clero parroquial, feu cap al Cementiri. Dita comitiva la formaven: tres mariners d' aquí, portant una hermosa corona dedicada al seu infortunat company de treball; y, darrera de ells, al cap del seguici, el germà del finat, el cosí del mateix, els representants de l' Ajuntament de Badalona, l' Arcalde de nostra vila D. Pere Carbonell Mestre acompañat de varis regidors y del Secretari municipal, l' Ajudant de Marina de Vilanova D. Joan Fernández Antón, el President de la Societat de Salvament de Naufragis D. Felip Font, l' Assessor de Marina d' aquest Districte Sr. Serra y García, el Secretari Sr. Bastán, el Sr. Capità del Cos de Carabiners, el Cabo de Matrícula Sr. Moya, representants de totes les associacions y entitats de la vila, una infinitat de mariners d' aquí y de Badalona, y, a més a més, nombrosos conveins perteneixents a tots els estaments y classes de la població.

Arribada al Cementiri la comitiva, el clero va entonar unes absoltes devant de la caixa que tancava el cos del infortunat naufragio; y avans de que aquest fos depositat en el ninxo n.º 756, generosament cedit pel nostre Ajuntament a la seva família, dirigiren sentides frases als circonstants el Rvnt. Vicari Mossen Anton Dini, Pyre; el Sr. Arcalde de aquesta vila; un representant del Ajuntament de Badalona; un altre de la família del interfecte y un altre dels pescadors y societats obreres de aquí.

En resum, resulta una imponent manifestació de dol y un acte que conmogué pregonament a quants el presenciaren, la trista cerimònia de donar sepultura al cadàvre del malaurat pescador badaloní que la mar llenà a la nostra platja el dissapte de l'altra setmana, de quin fet ja donarem compte oportunament.

L' infeliç naufragio, natural y veí de Badalona, era propietari de certa parella de bou ara perduda, una de quines barques, la titulada «Mercedes», patronejava ell mateix quan va sorprendre en aigües de Barcelona l' horroso temporal que tantes víctimes ha causat.

Comptava 37 anys d' edat y estava casat ab Teresa Font Giralt, seguint pare de tres fills, anomenats Tereseta, de 8 anys; Carmen, de 4; y Joseph, de 1.

↓ Descansí en pau el desventurat marinier que ha trovat la mort ahont ell precisament anava a cercarhi la vida...

NOVAS

A les onze d' aquest matí surtiran de la Casa de la Vila les comissions de les entitats convocades per l' Arcalde el passat dissapte, per efectuar una recaptà pública per la població al objecte de recullir fondos ab que auxiliar a les pobres famílies de les víctimes ocasionades per l' temporal marítim de la setmana passada.

Dites comissions anirán precedides de les dues bandes de música de la localitat, les que, a indicació dels Presidents de les societats Prado Suburens y El Retiro, s' han prestat a cooperar generosament al referit acte filantròpic.

Per la seva part, l' Ajuntament, en sa sessió del dijous, acordà iniciar tal recaptà votant per la mateixa la quantitat de vinticinc pessetes.

Al mateix benèfich fi, aquest vespre en el Prado Suburens s' hi celebrarà una gran vetllada en la que, ademés de audicions de Trombófon y projeccions de pelícolels, es posarà en escena l' interessant

quadro dramàtic titulat «Lladres!», original del eminent escriptor D. Ignasi Iglesias.

Es d' esperar que, com en tantes y tantes altres ocasions, el veïnat de Sitges exteriorizarà cumplidament els seus sentiments humanitaris.

Els peons municipals dàrrerament han procedit a la replantació de dotze platans al carrer de Santiago Rusiñol.

En el nou Hospital en construcció es troben ja oberts tots els fonaments y soterrani corresponents als cossos central y lateral E., y en breu les obres entraran en el període de plena activitat.

En la part destinada a esbarjo hi han sigut plantats més de xeixanta arbres fruyters y algunes passades de ceps, y ademés en la banda alta de la finca s' hi han obert més de doscents sots al objecte de plantar pins.

El dia 2 de Març prop-vinent és la data fixada per la concentració, en la capital de les Zones de recrutament respectives, dels minyons declarats soldats, corresponents al reemplàs de 1910.

De la regió catalana són en número de 4.906 els erigits a files, quedant-sen a prestar servei dintre ella solsament una quarta part.

Dimecres y ahir, dissapte, respectivament, forin conduits a la darrera estada els cadavres dels apreciables conveins D. Salvador Camps, viuda de Duran, y D. Pere Mestre Miracle, morts la primera a la edat de 74 anys y l' últim a la de 62, després de haver rebut una y altre 'ls auxilis espirituals.

Rebin ab tal motiu les famílies dels finats la expressió del nostre més sentit pesam.

En la parroquial iglesia de la Concepció de Barcelona ahir al matí s' hi celebraren sumptuosos funerals en sufragi de l' ànima de l' inoblidable compatriota D. Bonaventura Blay Milà, mort en la ciutat el dia 31 del mes de Jener últim, quan comptava la edat de 54 anys.

Les esmentades hòrbes fúnebres, que resultaren molt solemnes, van veure en extrem concorregudes, particularment de sitgetans residents a la capital, entre els quals la distinguida família Blay disfruta de grans simpaties.

BALUART DE SITGES reitera a la desconsolada esposa del finat, lo mateix que als seus fill, germà, pare y demés familiars, el testimoni del seu condol per la punyenta pena que 'ls aclarara ab motiu de tan irreparable perdua.

El divendres al matí morí al Caseriu de Camdesens la mare del Capellà d' aquella sufragànea Mossen Duran, D. Dolores Mestres, la qual estava dotada de molt bondadós caràcter, per lo que se havia fet estimar d' aquells conveixis.

Ahir al matí fou conduïda al Cementiri d' aquella vila, en quin acte de l' enterrament rendiren tribut d' amistat molts conveins nostres.

Rebi el seu fill y demés familiars la expressió més sincera de nostre sentiment.

Recordem als aficionats a la cassa que l' dia 15 de aquest mes comença la temporada de veda, que dura fins el 31 de Agost.

Es troba ja en franca convalescència nostre apreciat amic el metge D. Joan R. Benaprés, qui el dilluns de aquesta setmana va surtir a donar un passeig en cotxe.

Al tenir el gust de publicar tan bona nova, hem de consignar que, a la vegada que celebrem tal satisfactoria millora, fem vots per que l' restabliment de la salut del nostre amic sigui en breu ben complet.

En la Estació de Vallcarca ahir vespre va ocurrir una esgarriosa desgracia: al creuarse allí el tren de les 7'06 ab el «liger» va atropellar de mala manera a una home que trevala allí de fuster y que sembla anava a pujar, com molts dissaptes, cap a Barcelona, hont hi té la família.

Conduit al Hospital de aquí, se li hagué de tallar el bras; quedant en estat tan desesperat, que van adiuixir-se's els Sants Sagraments.

L' infeliç es diu Ramón Ibáñez y Ibáñez, y compta cinquanta anys d' edat.

Ahir celebrà sessió la Corporació municipal per rectificar l' allistament dels joves qu' entren en quinta aquest any.

Aquest matí, a les 9 en punt, comensarà a la Casa Capitular l' acte del sorteig.

Segons les últimes notícies, ha experimentat una lleugera millora en la greu malaltia que pateix, el distingit y apreciable compatriota D. Sebastià Vidal Dimas, resident a Barcelona.

Tal millora seria le desitjar es continués d' una manera forsa intensa y franca.

EMULSIÓN MARFIL

de aceite puro de hígado de bacalao con hipofosfatos de cal, sosa y guayacol.

PREMIADA EN LA EXPOSICIÓN DE ALEJANDRÍA

Los innumerables certificados de médicos eminentes que aconsejan el uso de la EMULSION MARFIL AL GUAYACOL y los miles de enfermos que han conseguido su curación con el uso de este medicamento, son la mejor garantía que pueden desear los que tengan necesidad de combatir el escrofulismo, raquitismo, bronquitis crónica y toses rebeldes. La EMULSION MARFIL AL GUAYACOL engorda y fortalece á los niños, desarrollando el sistema óseo.

Laboratorio Químico-farmacéutico de F. del Río Guerrero
(sucesor de González Marfil) : MÁLAGA

IODOSAN

Poderós y segur remey
pera curar y evitar
feridura, arterio, esglero-
sis y ses consecuencies, escrofulisme, sífilis, reumatisme, gota y
totes les malalties produïdes per alteracions de la nutrició.

Dipòsit central: Farmacia Masclans, Carrer de Sans, 2; BARCELONA

Camiseria y Corbataría

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRN ASSORTIT

en

camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al rám

La Camiseria que ven més barat
Especialitat en camisas á mida

SOBRE MONEDER

pera la circulació
de valors en metàllich

Servy Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Noviembre de 1899

EL SOBRE-MONEDER circula entre tots els pobles de la Península, Illes Balears, Canarias y Costas de África; y ahont no hi hagi Administració de Correos, estan obligats a admétre'l a la circulació els carters y peatones rurals. El SOBRE-MONEDER és el medi més cómodo, sencill y segur pera remetre dinér per correos certificat, desde cinch céntims fins a 50 pesetas, en qualqu'er classe de moneda y en tota mena de fracci nu. Ab el SOBRE-MONEDER s' evitan al públic las molestias de tots els sistemes de giros; no és necessari el requisit de coneixement y s' entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblej inés petit. Es indispensable pera encárrechs al Comers, suscripcions de periódichs, demandas de llibres, pensions, mesadas, etc. etc. Unieb que resolt las dificultats de giro de petites cantitats. El SOBRE-MONEDER té la GARANTIA DEL ESTAT, que abona la cantitat declarada en cas de extravío. La COMPANYIA ARRENDATARIA DE TABACOS té la exclusiva pera la ventadell SOBRE-MONEDER; l'expén en tots els ESTANCHS al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10per 100 de PREMI DE VENTA. Las demandas als Representants y subalterns de dita Companyia Arrendataria en cada Provincia.

OFICINA : GOYA, 19; MADRID

Sellos de gomá y cautxú

6,237 models diferents: Carrer de Parelladas, 9

= **PHOSPHORRENAL - Robert** =
RECONSTITUYENTE

Clapis marca

Faber

Parelladas, 9

Joseph Selva y Junyent

14, Aygue, 14 : SITGES :

Haben obtingut la representació de una important Agencia de Barcelona, que es dedica á la compra de fincas rústicas y urbanas, prestams hipotecaris y en lletra de cambi, a interés modich, ofereix els seus serveys :

**TALLER DE MAQUINARIA
VIVÓ Y CASTELLNOU**

Sant Francisco, 25

En la seguretat de que tothom ha de quedarne satisfet, els duenys d' aquest nou taller ofereixen al públic els seus serveys, especialment en la

**Reparació de màquines de tota
mena y en particular de calsat.**

Agencia rápida a Barcelona

FULGENCI SANAHUJA

(a) Letus de Cala Sabatera

ADMET ENCARRECHS fent DOS VIATGES diaris.

BARCELONA: «Petit Terminus», carrer de Aragó, 280 (davant del Apeadero) y carrer Boqueria, n.º 7.—SITGES: Jesús, 16.

**SOMBRERERIA y GORRISTERIA de
JOAN OLIVER**

Plassa de Riego, 6 — Vilanova y Geltrú

En aquest Establiment se ha rebut un gran assortit de SOMBREROS pera la present temporada, el qual, per ses classes inmportables y preus reduits, pot competir ab els principals de la capital. — Inmens assortit en GORRES de totes classes y preus.

Especialitat en la mida.

— Sombreros fantasia pera nens y nenes. —

Per encárrechs en aquesta vila:

JOAN MIRABENT : Taberna COLON
avisant a la qual se'n envia un bon assurtit a domicili.

**Tarjetes visita económiques
CALENDARIS y DIETARIS**

Parelladas, 9 - Imprenta

ARBRES

FRUYTERS y de
tot' ALTRA MENA

J' hi ha per vendre una gran partida a casa EN
JOAN LLOPIS MILA: Carreró de can Fals.—SITGES